

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εκατόντα και τρίτον δριθμούντες χρόνου
την κλεινήν οικούμενην την τάν Πασδενέων.

Έτος χίλια και έκτω και ένδεκα,
νέα δραστικών με την γλώσσα.

Τών δρων μας μεταβολή, ίνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—δημόσιες πρός έμε,

Συνδρομή για κάθε χρόνο—δικτώ φράγκα είναι μόνο.

Πιο το ξένο δικαίωμα μέρα—δέκα φράγκα καταΐστο χέρι.

Διδόνα μηνός Απρίλη,
βρόνται Πασχαλίας ποικίλαι.

Τριανταύδιο μετρά και χίλια,
έχθρων και φίλων φιλοζούνται χελιδία.

Μετεπίκαια τροπάρια
κατ' μεγαλύνυσσει.

Χαρήτε σήμερα καὶ σεῖς...
δεδέξασται τὸ κράτος,
καὶ κάθε νέος Μούσης;
καὶ παχυμούλαράτος.

Βουλήν την παμπαχάριστον
και κούχημά μας δριστού,
δεῦτε και νῦν δυνήσουμεν
και πάλιν προσευνήσουμεν.

Τής ρητορίας την πηγήν.
ύποσχορένην πάλιν
ἐπαγγελίας νέαν γῆν
με Κόντε και με Ρέλλην.

Βουλήν, παλαισσαν σφρόδραν ὑπὲρ τῶν δλων πάλην,
ἐν ἀρδίσαις δὲ πολλαὶς περιπτερούσαν κάλιν,
δεῦτε και νῦν αἰλέσουμεν
με τόσην ἀτέλαιν,
και πάντες οφικτοδέσουμεν
με τὸν ζουρλομανδάν.

Αὐτήν τὴν πολυφθόρην περάνασσαν ἀγθνας:
σεῖς δοῦλοι προσκυνεῖτε,
σεῖς λερεῖς ὑμεῖς,
λαδοὶ ὑπεριψοῦτε και νῦν και στοὺς αἴλανς.

Τούτο τὸ Βουλευτήριον
τὸ μόνον και σωτήριον,
πόδων κατοκτήτηριον,
στόλων ἀναβρυτήριον,
πατρίδος ἀμυντήριον,
και πάντων ὑπωτήριον.

Τὸν κύριαν θαλάσσης στόλους με σκάους κρύφαντα
και ὄργανων ποτάσσεις γενναίος ἀναρρίφαντα,
τὸν με τὰ σκάους κράντα
νίκην ὅτδι κράτος νέαν,
και πάντας συνταράσσαντα
με πίστωσιν γενναίαν.

Καθίσαμεν πρὸ τῶν πυλῶν
τενοῦς Βουλευτήριου,
και λημονίσαμεν πηλὸν
κάθε κλεινοῦ κυρίου.

Τὸν ἐκ Κερκύρας βουλευτήν,
τὸν κάθε τάχης μόστην,
τὸν με τὴν πόσισσαν αὐτήν
ἀλλάξαντα τὴν πίστιν
πολλῶν και διαφόρων
πόντου και γῆς ρητόρων.

Ἐπὶ τὰς ἔδρας τὰς κενὰς πατέρων ἀτενίσαμεν,
και τὸ πεδίον τὸ φρόντια
δρύσουσσεν, κυρήσουμεν
με ἔσλα τόσον γόνιμα.

Τούτον τὸν ἀλαλάξαντα τὰ σκάους τὰ σωτήρια,
τούτον τὸν προκαλέσαντα νέα συλλαλητήρια,
τούτον τὸν ὑποδρόχιον
σωτῆρα τῆς θαλάσσης,
διν Φάλλαι μ' ὀλτωήκιον
η θαλασσαί πλάσια.

Μὲ μορίδις ράνιμον σφρόδης
και κορματάρχας πρότους,
και κράδιμον πρός δέλφιδος
και φίλους ἀλιτρώτους:

Τούτον τὸν ἀμαγγείλαντα
φιλμούς εἰς τὸ κεφάλι
τοῦ κάθε κουτεντέ.

Τοῦτον τὸν καταστέλλαντες
τὰ νευρικά τοῦ Ράλλη
δύπιστα τοῦ μπερντέ.

Τὸν ἐν θιβέλλαις καὶ θυμοῖς
φουρνίσσοντα Φουργύδες,
τοῦτον ὄμνήσωμεν καὶ ἔμεις
οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες.

Σήμερον δὲ κρεμάσας στὰ σκάουτ θαρραλέως
τοῦ γαυτικοῦ τὸ κλέος,
γανόνει τὰ μασλά
κάθε κρεμανταλά.

Σήμερον προσηλώθη μὲριτορίας ἥλους
· δ τοὺς ἔχθρούς καὶ φίλους
στὰ σκάουτ προσηλώσας
καὶ περοξύνας γλώσσας.

Στέφανον περιτίθεται μὲριτορίαν
διεπεράνδας κεφαλᾶς πεινώντων μολοσσούν.
Σήμερον ἀναβάλλεται τὴν δόξαν ὡς ἴματον
ἐπὶ ἀναβαλλόμενον ἀπὸ πολλούς ἀκούσας,
ὅσως ὡς ἐν θαύματος κάθε αἰθρὸν ἀκάπτον
καὶ μὲν Φουρνίδες τῶν πολλῶν τὰς φρένας παρακρούσας.

Τρίς χαίρε, παπιμακάριστε,
τῶν Κέρκυράιων ἀρίστε,
ἀγαπητή καὶ εὐχάριστε.

Πάσχ' ἀναδιδέεικαται κανὸν
καὶ κατὰ πάντα φωτεινόν.
Πάσχα, τὸ πύλας πρὸς ἡμᾶς
τοῦ μέλλοντος ἀνοίξαν,
καὶ ἐξάφεων πολλῶν δρμάς
ἔχακις καταπνίζειν.

Πάσχα μὲ στόλον καὶ στρατὸν
καὶ κάθιδον δργανωτῶν.
Πάσχα μὲ σκάουτ σπάνα
καὶ μὲ θαλασσοδίνεια.

Πάσχα τραπέζης ἐκλεκτῆς,
Πάσχα τὸ δόντα τρέξαν
καὶ ἐπαναστάσεως φρικτῆς
τὸ κήρυγμα κηρύξαν.

Πάσχα, ποῦ γίνεται τὸ πάν τῆς γλώσσης παρανάλωμα
καὶ τέλειον ὑπόσχεται καθ' ὅλα ξεχαρβόλωμα.
Πάσχα τὸ νέα τρόπαια κατὰ τοῦ κράτους στήνον
καὶ φέρον τὸ Ρωμαϊκό πρὸς Κέρκυραν καὶ Τήγνον.

Πάσχα, ποῦ κήρυγμα χαρᾶς πρὸς ἀδελφούς θὰ φέρῃ,
Πάσχα, ποῦ πήγε πάλι
δι Κόντες μὲ τὸν Ράλλη
εἰκεντον τὸν γνωστὸ μπερντέ καὶ τάπαν ἵνα χέρι.

Πάσχα, ποῦ τοὺς ἔχμέρωσε
δι Κόντες δι καλλίσσων,
καὶ λένε πῶς ἡμέρωσε
καὶ δι Ράλλης δι τῆς μείζονος.

Πάσχα, ποῦ μέσαστη Βουλὴ
τοὺς βρήκη τὸ ἡμέρωμα,
καὶ ἐδγήκαν ρήτορες πολλοὶ
μὲ μούτρα γιὰ σιδέρωμα.

Πάσχα κυρίων Βουλευτῶν, ποῦ λέγεται καὶ Φάσκα,
καὶ μᾶς φωνάζουν γείτονες κακὴ φυχή σας φλάσκα.

Τάδε μὲ πάθος καὶ κολήν
λαλεῖ καὶ πάλιν στὴν Βουλὴν
δι Κόντες δι Κορφιάτες:

Ἐγὼ οὐ διεφότα,
κυρία πατριώτισσα,
καὶ σὺ τὶ διαπράτεις;

Ἐγὼ φωνάζω κατ' αὐτὸς
πῶς τῶν Πωμηγῶν δργανωτάς
θὰ φέρω δίχως ἀλλο.

Καὶ σύ, κυρία φωνακοῦ,
φωνάζεις σάν γαλι κλοσ
γιὰ τὸν Φουρνή τὸν Γάλλο.

Ἐγὼ γυρεύω τὸν Φουρνή νὰ φέρω γιὰ τὸν τόπο
μ' εὔγηνεια καὶ τρόπο,
καὶ σὺ γιὰ τούτον γίνεσαι γαλάνδρα καὶ λιμάρεις
καὶ μὲ φουρνόκυλα μοῦ λές πῶς τὸν Φουρνή θὰ πάργης.

Ἐγὼ σπουδάζω σοδαρά
τὸ μέλλον τῆς φυλής,
καὶ σὺ μὲ στάσεως πυρά
τὸ πάν επαπελεῖς.

Ἐγὼ γιὰ στόλους μαρτυρῶ καὶ σὺ τὰ χέρια τρίβεις,
κάνεις σάν δημόρο παιδί
καὶ μέσα σε μυρτιάς κλαδί^ζεις ἀντάρτου κρύβεις.

Ἐγὼ κυριμένος στὸν μπερντέ
τὰ λέων μὲ τὸν Ράλλη,
καὶ καθενὸς παρακεντεῖ
φωτίζω τὸ κεφάλι.

Καὶ σὺ πρὸς δημοτον σκοπὸν
μαζί μου δὲν ἔξαιρεσαι...
σύρε στὸ διάσολο λοιπὸν
γιατὶ δὲν ὑποφέρεσαι.

Πάλι καὶ ἐγώ στὸν Κάτζερ, ποῦ στοὺς Κορφούς προσμένει,
οὐτείνον θὰ τὰ πῶ γιαμά,
διποὺ τὴν δράσιν ἐκτιμᾷ,
καὶ εἶναι μεγάλος ἀνθρωπός καὶ μὲ καταλαβαίνει.

• Ο σαγχός η-ασουλής
· στὸν μπερντέ τῆς Βουλής

Τὸν μπερντέ μεγαλύνω,
τὸν μπερντέ τὸν γνωστὸ,
καὶ τὰ γόνατα κλίνω
οὐ μπερντέ θαυμαστό.